

J e g y z ő k ö n y v.

Készült 1957. március 17-én d.előtt 12. h. kor a szentendrei Járás kapitányság hivatal helyiségében A [REDACTED] Z [REDACTED] / [REDACTED] 1942. [REDACTED] é[n] [REDACTED] [REDACTED], A: [REDACTED] [REDACTED] iskolai tanuló./ Szentendre, [REDACTED] [REDACTED] szám. alatti lakos kikérdezése alkalmáva

Jelen vannak: Makra Elek r., ny., alhggy, Bujáki János r. fhggy, A [REDACTED] Z [REDACTED], Kédei Jánosné ri, 1, osgt.

A [REDACTED] Z [REDACTED] fiatalkoru, és a fiatalkoru édesapja [REDACTED] [REDACTED], tanár.

A [REDACTED] Z [REDACTED] fiatalkoru a hozzája intézett kérdésekre az alábbiak szerint adja meg a válaszát.

A szentendrei általános iskolában jelenleg a VIII-dik osztályban járok. Iskola társaim közül [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] szoktam barátkozni. A legjobb barátom azonban Kiss Géza volt, aki a Váczi mezőgazdasági technikum I-éves hallgatója. Kiss Géza barátom a Váczi kollégiumban bent lakó volt, így csak a szünidő alkalmával szokott haza jönni szülei lakására. Az idő alatt míg barátom szentendrén tartózkodott, együtt szoktuk eltölteni a napokat és órákat.

Kiss Géza barátom 1957. marc. 14-én a kora délelőtti órákban érkezett meg Váczról Szentendrére. Megérkezésejkor azonnal felkeresett engem A legelső utja hozzám vezetett. En azonban akkor nem voltam otthon, csak szüleim társat [REDACTED] velem. Délután amikor szüleimtől

arról értesültem, hogy barátom itthon tartózkodik elmentem hozzája, majd utána együtt a mi lakásunkra mentünk el és a délutánt a lakásunkon töltöttük el, mely idő alatt kártyáztunk, illetve sakkoztunk. E napnak délutánján megbeszéltem barátommal, hogy holnap menjünk ki a kőhegyi tűzértségi álláshoz, ugyanis ott már honvédek nem tartózkodnak. Célunk az volt, hogy ott találunk löszert, melyből hozunk, az Kértem engedélyt anyutól, hogy a saskövi barlangba kirándulhassunk, anyu azonban azt mondta, hogy kérdezzem meg édesapámat is. Édesapám megengedte, hogy a saskövi barlanghoz kiránduljunk.

Másnap, 15.-én a délelőtti órákat Géza barátommal töltöttem el a lakásunkon. Délután elindultunk kirándulni a templom téren találkoztunk [REDACTED] [REDACTED]. A megbeszéltek szerint nem a saskövi barlanghoz indultunk, hanem kőhegyre. A kőhegyre a felső uton mentünk, mikor elértünk a Horváth telepre, ott Géza barátom és [REDACTED] visszafordultak és nem tartottak velünk. A visszafordulásuknak az oka az volt, hogy [REDACTED] megsértődött, mivel ő nem kőhegyre akart menni, hanem más helyre. Így én és [REDACTED] ki-mentünk kőhegyre. A kőhegyi volt honvédségi taborban sok különböző fegyverhez tartozó lövedéket találtunk. A lövedékek közül nem nyultunk egyhez sem és egyetlen lövedéket sem hoztunk el.

Kőhegyről kb. 15.15 órakor indulhatunk el, a Püspökmajori honvédségi őrbódé mellett jöttünk el ezen a napon, amikor hazaérkeztem találkoztam Géza barátommal, aki kérdésemre elmondotta, hogy tőlünk amikor elváltak haza mentek.

1957. március 16.-án délelőtt iskolában voltam [REDACTED] [REDACTED] osztály

társam közölte velem, hogy kint Püspökmajor felett a TSZ környékén a patak melletti kunyhánál vannak lőszeresek. [redacted] testvér öcsém szintén hallotta [redacted] [redacted], Szentendre, [redacted] szám alatti VII. osztályos tanulótól, hogy kint vannak lőszeresek. Ezen a napon 17.30 órakor kértem engedélyt szüleimtől arra, hogy [redacted] [redacted] barátoméhoz elmehessek. Engedélyt kaptam arra, hogy [redacted] elmenjek, azzal a feltétellel, hogy 18.30 órára haza menjek. A lakásunkból kimentem Géza lakásuk előtt találkoztam Géza barátommal, akivel beszélgettünk. Az beszélgetés során felvetődött a lőszer kérdése. Géza barátom hívott engem hogy nézzük meg, hogy van-e ott valóban lőszer. En azonban azt válaszoltam neki, hogy [redacted] megyek. Barátomat azonban nem találtam otthon és visszamentem Géza barátomhoz, a lakásukról kihívtam és mondtam neki, hogy most már mehetünk. El is indultunk a Pomázi úton mentünk úgy, hogy a Püspökmajornál lévő őrhelyet haladási iránynak megfelelően balra kikerültünk. Elmentünk egészen a kunyhóig, azonban ott lőszert nem találtunk. Megjegyzem azt, hogy nálam volt 1 db. német eredetű lőszertáska, melyet kabátom alá helyeztem el, ugyanis a kabátom zippzáras, derekában gumi van, s ez a táskát testemhez szorította. Ebben a táskában akartuk a lőszeret elhozni és a lőszeresekből a puskaport kivenni és meggyújtani. Mivel lőszert nem találtunk, így az üres táskával Géza barátommal együtt elindultunk hazafelé. Hazafelé jövet a menetiránytól balra szintén elkerültük az őrhelyet, majd mikor elérkeztünk az ~~XXX~~ ~~XXXXX~~ Horoshoz a dombon igyekeztünk kijutni az utra. Kb. 300 méterre lehettünk az őrhelytől, mikor a dombról letértünk, hogy lenegyünk a Hormosba, majd onnan föl és úgy haladtunk tovább. A dombról mikor kb. 5-6 méterre haladtunk a Horos alja felé hallottunk egy kiáltást, de mondhatnám azt, hogy olyan hang lehetett, mint ha valakit leütöttek volna, és ezért kiáltanak. Ezt meghallva futásnak eredtünk mert megijedtünk, a hangot tőlünk az őrszoba felől, tőlünk kb. 20 méterre hallottuk. Futás közben leértünk a völgybe, s amikor fölfelé tartottunk a domboldal negyedrérszéig értünk - távolodtunk attól a helytől, ahonnan a hangot hallottuk - hallottunk egy lövést /egyest/ melyet a levegőbe lőhették, ekkor mi a földre lehasaltunk. Egy pár másodpercig hasaltunk a földön és közöltem Gézával, hogy gyere utánam és kusszunk fel a dombtetőre. Emlékszem arra, hogy egy kis bokros részx volt, mely mellett kussztunk fel. Ahogy kussztunk felfelé, az avaros részen és a cserjéseknél tőlünk zörejhang hallatszott és mikor felértem a dombtetőre a szántóföldig, újra hallottam egy kiáltást, azt gondoltuk, hogy katonai őrszem lehet és ez kiállt nekünk. Mi azonban nem akartunk megállni, hanem tovább akartunk menni. En tovább kussztam, Géza barátom lemaradt tőlem kb. 2-3 méterre. A kiáltás után újra leadtak egy egyes lövést. A lövés után megálltam, azaz a földön feküdtem, hátra néztem és vátam Géza barátomat, azonban nem hallottam azt, hogy ő jött volna utánam. En még hátra is szóltam, s azt mondtam neki, hogy gyere, mire ő azt válaszolta, hogy mindjárt jövök. Megjegyzem azt, hogy a Gézának és halkan szóltam vissza és tőlünk kb. 20 méterre volt az az őrszem, aki lőtt. Így gondolom azt, hogy nem hallhatta meg. En a második lövés után amikor éppen egy bokros résznél voltam és a dombtető 2 méterre lehetett, felugrottam a földről és két három ugrással a tetőn voltam. Ekkor szintén zörej keletkezett és mikor visszaneztem a torkolattüzekből úgy állapítottam meg, hogy már többen is voltak, akik lőttek felénk. Megjegyzem azt, hogy a lövedékek a domboldalra csapódtak le, amikor én a tetőre felértem, akkor már a fejem felett is süvített el lövedék. Addig míg én ott tartózkodtam sem én, sem Géza barátom nem szóltunk abba az irányba, melyből a lövések hangzottak, hogy kik vagyunk, hanem hangtalanul igyekeztünk onnan minél előbb eljutni. En a dombtetőtől kezdve futásnak eredtem és a felső

utra mentem ki. Futás közben hallottam, hogy több rövid és hosszú sorozatokat lőttek és mikor a már említett kb. 1 km. re lévő felső utra kiértem, több kiállítást hallottam, azonban nem értettem azt, hogy milyen szót kiállítottak. A felső utához, ahogy kiértem, van egy lakás s mikor odaértem, hallottam egymásután két robbanást, majd lövöldözéseket is. En megállás nélkül futottam hazafelé. Emlékszem arra, hogy a Szentendrei Egészségház előtt lévő Bükkös pataki hídnál is amikor odaértem, a helyszín felől még hallottam lövéseket. Arra gondoltam, hogy Géza barátomat még nem fogták el, biztosan őt üldözik és ezért lövöldöznek. En kb. 18.50 órakor értem haza szüleimhez, az időpontot onnan tudom, hogy szüleim a 19 órakor kezdődő mozi előadásra igyekeztek. Szüleim hazaérkezésekor felelősségre vontak, amiért 18.30 órára nem mentem haza és édesapám megkérdezte, hogy hol jártam, mivel látszott rajtam nagyon hogy ki vagyok merülve, arcom verejtékes volt. Édesapámnak azt válaszoltam kérdésére, hogy futbalozni voltam.

Szüleimnek nem adtam tudomására azt, hogy én Géza barátommal együtt voltam, még akkor sem, amikor már Géza barátom édesanyja tudomást szerzett arról, hogy az esti órákban Püspök-majornál Gézát meglőtték.

Azt, hogy Géza barátommal együtt voltam, csak a hatósági közeg megerkezesekor annak jelenlétében ismertem el. Szüleim ekkor szereztek róla tudomást.

Az ügyve vonatkozólag mást elmondani nem tudok és nem is kívánok, a jegyzőkönyvben az általam elmondottak vannak felvéve, melyek a valóságnak megfelelnek és elolvasás után hh. aláírtam.

Kmft.

felvette:

Makra Elek
Makra Elek r.ny. alhdgy.

Bulyáki János
Bulyáki János r. főhdgy.

a [redacted] 2 [redacted]

ifj. A [redacted] Z [redacted]

[redacted]

id. [redacted]

Rédei Jánosné jkv.

02.

Budapesti Fővárosi